Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem*

ROK XIX. Kraków, dnia 7 marca 1936. Nr. 8.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Skutki braku inwentarza i bilansu zamknięcia

w chwili badania ksiąg handlowych przez władzę skarbową.

Ministerstwo Skarbu okólnikiem z 7 stycznia b. r. L. D. V. 41195/1/35 podało do wiadomości podległych Izb i Urzędów skarbowych wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 4-go listopada 1935 r. l. rej. 9587/33 i 9588/33. Najwyższy Trybunał Administracyjny rozważał, czy brak formalnego inwentarza rocznego wpisanego do osobnej księgi inwentarzowej oraz brak rocznego bilansu zamknięcia w chwili badania ksiąg handlowych przedsiębiorstwa przez organ skarbowy w postępowaniu wymiarowem uzasadnia uznanie tych ksiąg za nieprawidłowe także w postępowaniu odwoławczem, mimo, że braki te w międzyczasie zostały usunięte.

Władza pozwana stała na stanowisku, że braki te mają moc petryfikującą raz ustalony stan rzeczy, i że skutkiem prawnym nie mogą być usunięte. Przeciwnego zdania była skarżąca firma. Obydwie strony zgodnie zakwalifikowały wspomniane braki jako uchybienia natury formalnej z tem, że władza uznała to uchybienie za istotne i bezwzględne, skarżąca zaś firma za względne i przemijające.

Kodeks handlowy obowiązujący na obszarze byłej Kongresówki, gdzie znajduje się opodatkowany zakład handlowy skarżącej, postanawia wprawdzie, że handlujący obowiązany jest sporządzać corocznie inwentarz swego majątku ruchomego i nieruchomego oraz swych należności i długów i kopjować ten inwentarz rocznie w osobnej na to przeznaczonej księdze, lecz nie stanowi żadnego terminu, do którego ten obowiązek winien być dopełniony. Władza wywodzi wprawdzie w odpowiedzi na skargę taki termin z osnowy art. 9 cyt. kodeksu, mniemając, że inwentarz majątkowy winien być sporządzony na dzień 31-go grudnia odnośnego roku. Ale ta konkluzja nie da się z tego przepisu wyprowadzić. Wynika z niego jedynie, że ostatni dzień roku operacyjnego jest t. zw. dniem bilansowym, ale nie wynika, że już w tym dniu inwentarz winien być zestawiony i do księgi wpisany.

Również ustawa o państwowym podatku przemysłowym terminu takiego wyraźnie nie podaje. Należało zatem zbadać, czy nie można go wywnioskować z jej przepisów, w szczególności zaś z przepisu art. 52 i 53 ustawy, skoro przedsiębiorcy pewnych kategoryj są obowiązani do składania zeznań o obrocie w terminie ustawą przewidzianym i już w tem zeznaniu mają złożyć oświadczenie o prowadzeniu ksiąg handlowych i o gotowości przedstawienia tychże ksiąg władzy podatkowej. Okoliczności te oczywiście uprawniają do wniosku, że w tym dniu wszystkie rachunki ksiąg handlowych winny być ostatecznie zamknięte i uzgodnione w osobnem zamknięciu rachunkowem, powszechnie zwanem bilansem zamknięcia, czyli bilansem końcowym.

Spis majątku, czyli inwentarz stanowi jedną z głównych podstaw zamknięcia rachunkowego, gdyż jest ważkim sprawdzianem wyników mechanicznym trybem wykazanych na poszczególnych rachunkach, zwłaszcza t. zw. mieszanych, a wśród nich rachunku towarowego, który właśnie ujawnia obroty towarowe, głównie miarodajne dla obliczenia obrotu podatkowego przedsiębiorstwa. Okoliczność ta upoważnia tylko do tezy, że spis majątkowy winien być sporządzony na ostatni dzień roku operacyjnego, czyli na t. zw. dzień bilansowy i w trybie prawidłowym. Nie uprawnia natomiast materjalna waga inwentarza do wniosku, że prawidłowo dokonany spis inwentarza winien być także w terminie zeznaniowym wpisany do osobnej księgi, t. zw. księgi inwentarza. W szczególności nie byłby uzasadniony wniosek, że późniejsze wpisanie inwentarza do księgi stoi na przeszkodzie uznania ksiąg za prawidłowe.

Ponieważ bilans zamknięcia jest tworem czynności mechanicznych, opartym na zestawieniu wszystkich rachunków księgi głównej, przeto może być bez ujmy dla prawidłowości prowadzenia ksiąg, czyli poszczególnych wpisów do ksiąg uskuteczniony oczywiście także po upływie dnia bilansowego, jeżeli tylko sporządzono należyty inwentarz na dzień bilansowy.

Brak przeto bilansu zamknięcia w dniu urzędowego badania ksiąg kupca utrudnia wprawdzie należytą kontrolę obrotu na podstawie ksiąg, atoli jedyną konsekwencją takiego stanu rzeczy może być uznanie ksiąg za nieprawidłowe w zakresie tego postępowania wymiarowego, dla którego celu to sprawdzenie zostało dokonane. Jeżeli zbadanie miało miejsce w postępowaniu przed władzą pierwszej instancji, to ujemne skutki stwierdzonego stanu rzeczy nie mogą rozciągać się zgóry już na postępowanie odwoławcze. O ile później zostanie spis inwentarza wciągnięty do odnośnej księgi,

(Ciąg dalszy na str. 11-tej)

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XIX. Kraków, dnia 7 marca 1936 Nr. 8.

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł
Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.
Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 43. Telefon Nr. 132-67
Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:
Wiersz milim. 1 szp. na okładce 40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki 60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście 60 groszy
Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100 Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25
Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230 Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Echa tygodnia.

Wbrew pesymistycznym ocenom idei i rezultatów wielkiej narady gospodarczej, nie twierdzimy jakoby Narada ta była imprezą niepotrzebną, albo dla życia gospodarczego zgoła obojętną. Gdyby nawet rezolucje, uchwalone na tej Naradzie nie zostały natychmiast zrealizowane, gdyby pewne praktyczne posunięcia w zakresie polityki gospodarczej nie odpowiadały nawet duchowi przyjętych na Naradzie uchwał — to jednak uważamy sposobność zapoznania Rządu z postulatami przedstawicieli sfer gospodarczych za bardzo cenną. Uważamy ją za cenną dlatego, ponieważ ustrój polityczny, w jakim żyjemy, nie daje nam wiele możności osobistego stykania się z ministrami i nakłonienia ich do zainteresowania się postulatami przemysłu,

handlu, finansów i rolnictwa. Memorjały, opracowane nawet najbardziej rzeczowo i przekonywująco, nie odnoszą takiego skutku, jakie odnosi żywe słowo. Bądźcobądź w Naradzie Gospodarczej brał udział p. Premjer, p. Minister Skarbu, p. Minister Przemysłu i Handlu i p. Minister Rolnictwa. Zebrali się razem, niejako „przy okrągłym stole" przedstawiciele Rządu i sfer o interesach często kłócących się ze sobą. Wszyscy mieli możność wytoczenia swych skarg i żalów, wszyscy mieli sposobność wysunięcia żądań, a przy porównaniu tekstów uchwalonych przez komisje Narady Gospodarczej rezolucyj z treścią wygłoszonych przez poszczególnych mówców przemówień widać, że przeważna większość postulatów, zgłoszonych przez sfery prywatno - gospodarcze, znalazła się w rezolucjach. W tych samych rezolucjach, które Rząd przez usta p. premjera Kościałkowskiego przyrzekł przychylnie rozpatrzeć, a część z nich natychmiast urzeczywistnić.

Uchwalone rezolucje pokrywają się naogół ze znanemi postulatami przemysłu i handlu. Z ważniejszych rezolucyj wymienić należy przedewszystkiem postulat dążenia do udostępnienia dogodnego kredytu dla drobnego przemysłu, kupiectwa i rzemiosła, postulat przeprowadzenia gruntownej reformy wszystkich obciążeń publicznych, ażeby dostosować wysokość ich do możliwości płatniczych gospodarstwa społecznego. Następnie zwrócono się do Rządu o uporządkowanie szeregu ustaw i przepisów podatkowych, o zreformowaniu taryfy świadectw przemysłowych, o wprowadzenie w dziedzinie podatku dochodowego ulg dla inwestycji, ulg dla amortyzacyj, potrącenia t. zw. „zysków sanacyjnych"; o rozszerzenie ulg w opłatach stemplowych dla interesów handlowych; o obniżenie podatku od wina owocowego; o obniżenie podatku od środków napędowych; o skasowanie podatku wojskowego; o usprawnienie postępowania wymiarowego i odwoławczego; o skasowanie utrudnień przy badaniu ksiąg handlowych, oraz przy zbyt uciążliwych wykazach żądanych w sprawach podatkowych; o usprawnienie postępowania w sprawach zaległości podatkowych; o ujednostajnienie sposobu interpretowania przepisów podatkowych; o zmniejszenie szeregu uciążliwych opłat administracyjnych — pobieranych przez samorządy; o skasowanie podatku od weksli zaprotestowanych, o zasadniczą reformę ubezpieczeń społecznych i t. d.

Dużo uwagi poświęcono na Naradzie Gospodarczej również kwestji etatyzmu i interwencjonizmu państwowego. Komisja IV, która zajmowała się temi zagadnieniami skupiła na sobie największe zainteresowanie i największy udział uczestników oraz mówców. Rezolucja generalna tej Komisji postanawia, że inicjatywa prywatna jest dźwignią postępu gospodarczego. Komisja ta stwierdziła, że nadmierna reglamentacja obrotów gospodarczych i także intercjonizm w stosunki gospodarcze wpływają w gospodarstwie polskiem wysoce hamująco na rozwój inicjatywy prywatnej oraz na rentowność procesów gospodarczych. Należy dążyć

więc do ułatwień życia gospodarczego przez uproszczenie ustawodawstwa, przyspieszenie toku spraw w urzędach i sądach, zaostrzenie kryterjów przy wszczynaniu spraw spornych oraz zniesienie zbędnych i nadmiernie rozbudowanych przepisów administracyjnych.

Jak widzimy, olbrzymia większość przyjętych rezolucyj jest tego rodzaju, że każdy obywatel, któremu rozwój gospodarczy Polski leży na sercu, może się pod temi rezolucjami podpisać bez wahania. Rząd otrzymał jeszcze jedną sposobność do zaznajomienia się z postu-

latami i życzeniami sfer gospodarczych. Otrzymał jeszcze jedną sposobność przekonania się, że wołanie o zapewnienie gospodarce prywatnej warunków rentowności, że wołanie o zmniejszenie morderczego nacisku podatkowego, o usunięcie zbędnych szykan biurokratycznych, o zmniejszenie nikomu niepotrzebnej reglamentacji, wybujałej kontroli i protekcjonizmu — nie jest frazeologją malkontentów, lecz, że jest istotną potrzebą sponiewieranych przez zbędną politykę gospodarczą i fiskalną prywatnych warsztatów pracy.

Teraz kolej na Rząd. Społeczeństwo oczekuje, że Rząd zrealizuje rezolucje Narady Gospodarczej, którą sam zwołał i której członków sam mianował. Zarówno skład osobowy uczestników Narady, jak i argumenty, któremi posługiwali się mowcy w obradach komisyj musiały Rząd przekonać o najlepszych intencjach państwowo-twórczych autorów tych rezolucyj.

Życie gospodarcze i społeczeństwo powiedziały swoje. Kolej na Rząd. Kolej na czyny. Kolej na sprawozdanie Rządu z tego, co i w jakim zakresie zostało urzeczywistnione z wskazań, które Rząd otrzymał od Narady Gospodarczej.

Umorzenie drobnych zaległości podatkowych.

W Nrze 5 pod poz. 167 Dz. Urz. Min. Skarbu ukazał się okólnik Ministerstwa Skarbu, przynoszący, zwłaszcza drobnym płatnikom podatkowym bardzo poważne ulgi. Zaletą tego okólnika jest, że nie uzależnia on udzielania ulg od swobodnej oceny Urzędów skarbowych,, lecz ulgi te przyznawane będą **z urzędu,** bez specjalnych podań. Okólnik ten tyczy się podatków: gruntowego, od nieruchomości, przemysłowego we formie **świadectw przemysłowych,** przemysłowego od **obrotu, dochodowego, majątkowego, od lokali,** oraz od placów budowlanych.

Ulgami objęte są zaległości, pochodzące z wymiarów za rok podatkowy **1932 i lata poprzednie** (z terminem płatności nie późniejszym, niż 31 grudnia 1933). Ulga polega na tem, że odpisuje, **umarza się wszystkie zaległości za powyższe lata w łącznej sumie do 400 zł. w każdym poszczególnym podatku.** Umorzenie zaległości powoduje również umorzenie przypadających do datków państwowych i samorządowych, odsetek i kosztów egzekucyjnych.

Z dniem 1-go marca b. r. Urzędy skarbowe miały **obowiązek zaniechania egzekwowania zaległości, objętych tym okólnikiem (korzystających z umorzenia).** Jeżeli w poszczególnym wypadku zaległość w danym podatku i za odnośne lata wynosi więcej, aniżeli 400 zł., **natenczas Urzędy skarbowe obejmą sumę 400 złotych** od tych zaległości i różnicę będą egzekwowały. — **Przykład:** Płatnik zalega z zapłatą podatku przemysłowego za rok 1931 w kwocie zł. 465. Urząd skarbowy umarza więc z dniem 1. marca b. r. 400 zł., a ściąga tylko 65 złotych. Wszelkie wpłaty, dokonane po dniu 1. marca 1936 r. na poczet zaległości w podatkach, podlegających umorzeniu (za lata 1932 i wstecz i nie przekraczających 400 zł.) będą wprowadzone jako nadpłata i zarachowane na poczet innych płatnych należności podatkowych płatnika.

Przemysł przeciwko kupiectwu

PRODUCENCI OSKARŻAJĄ HURTOWNIKÓW O SZKODLIWĄ DZIAŁALNOŚĆ.

Z Łodzi donoszą: Na rynku wełnianym zanotowano ostatnio antagonizm pomiędzy producentami a hurtownikami — składnikami.

Producent sprzedaje hurtownikowi łódzkiemu, względnie prowincjonalnemu towar, który hurtownik odsprzedaje detalicznie nieco taniej. Napozór wynikałoby z tego, że hurtownik do tranzakcji dokłada. Nie płaci on odrazu, a dopiero pod koniec sezonu następuje rozliczenie. Hurtownik stwierdza wówczas, że jest winien producentowi mniej. W ten sposób dla producenta powstała poważna strata.

Składnicy cierpią na brak kapitału obrotowego. Kupują oni towar u producenta na otwarty rachunek, detalistom odsprzedają go za gotówkę, którą obracają i dyskontują weksle. Dyskontowanymi wekslami kryją oni wierzytelności producenta, a czasem nawet dyskontują weksle producentowi, który sprzedał towar.

Producent, nie posiadając kapitału, zamrożonego w towarze, który sprzedaje hurtownikowi, posiada weksle innych hurtowników; weksle te dyskontuje on u swojego odbiorcy-składnika, który posiada gotówkę, uzyskaną ze sprzedaży towarów nabytych na kredyt u tegoż producenta.

Przy tych operacjach hurtownik, zdaniem producentów, niezależnie od mniejszej ceny, zarabia jeszcze na dyskoncie.

Producenci w stosunku do hurtowników są właściwie komitentami, a hurtownicy komisantami. Szczególnie jaskrawo uwidacznia się to przy zwrotach. Zdaniem producentów, są częściowo usprawiedliwione zwroty towarów pod koniec sezonu, jako całe nienapoczęte sztuki, ale ostatnio nadchodzą resztki towarowe, zwracane bez względu na to, że producent nie sprzeda już tej resztki.

Powyższe momenty zaogniły stosunki pomiędzy producentami a hurtownikami. W kołach producentów mówi się nawet o zbędności hurtu wełnianego i o jego niepożądanej roli. Niektórzy producenci twierdzą, że hurt prowincjonalny może być uważany za pozytywny czynnik, jako konieczne ogniwo w handlu pomiędzy Łodzią a prowincją. Hurt miejscowy, twierdzą ci producenci, w stosunku do większej produkcji, odgrywa raczej rolę niekorzystną, ponieważ odbiorcy hurtowników mogą nabywać towar wprost u producentów, którzy, ze względu na większe składy, są w stanie zaopatrzyć odbiorców we wszystkie gatunki. Hurt miejscowy ma tylko znaczenie dla drobnej produkcji, która nie jest w stanie produkować większej ilości artykułów różnych gatunków i dlatego składnik skupuje u nich poszczególne artykuły, tworząc bogato zaopatrzony skład, gdzie detalista zaopatruje swój sklep. Hurt prowincjonalny bierze na siebie ciężar rozprowadzenia towaru z fabryki do konsumentów.

Dyskusji o hurcie nie należy nie doceniać; gdyby producenci chcieli wyciągnąć z tego praktyczne wnioski, handlowi groziłyby poważne wstrząsy.

Wypuszczenie 4 proc. Pożyczki Konsolidacyjnej

i warunki konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych.

W „Dzienniku Ustaw R. P.“ nr. 12 z dn. 19. II. b. r. ukazało się rozporządzenie ministra Skarbu z dnia 17. II. b. r. o wypuszczeniu 4 proc. pożyczki konsolidacyjnej i o warunkach konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych.

Rozporządzenie postanawia na wstępie, że z dn. 15 maja br. wypuszcza się 4 proc. Pożyczkę Konsolidacyjną na kwotę imienną 600 miljonów złotych w złocie w obligacjach na okaziciela po 50, 100, 500, 1.000, i 10.000 złotych w złocie.

SPŁATA POŻYCZKI I PŁATNOŚĆ ODSETEK.

Pożyczka podlega spłaceniu do dnia 15-go maja 1982 roku, drogą dwukrotnego w każdym roku trwania pożyczki, poczynając od dnia 15 listopada 1937 r. umarzania części obligacyj, wylosowywanych w tym celu w dniach 15 maja i 15 listopada, podług planu umorzenia, podanego w załączniku do omawianego rozporządzenia. Numery obligacyj, wylosowanych do umorzenia, będą ogłaszane w „Monitorze Polskim“. Zasady i sposób przeprowadzania losowań obligacyj do umorzenia ustali osobny regulamin.

Odsetki stałe od pożyczki w wysokości 4 proc. rocznie, płatne są za zwrotem odpowiednich kuponów półrocznie z dołu, w dniach 15 maja i 15 listopada, z wyjątkiem odsetek, przypadających za pierwsze dwa kupony, z których pierwszy obejmie odsetki od dnia 15 stycznia 1936 roku, za okres półroczny i płatny będzie 15 lipca 1936 r., drugi zaś obejmie odsetki za dalszy okres czteromiesięczny i płatny będzie 15 listopada 1936 r. Kapitał obligacji przestaje przynosić odsetki z dniem, w którym obligacja stała się płatną naskutek wylosowania jej do umorzenia. Każda obligacja zaopatrzona jest w kupony i talon.

Obligacje pożyczki, wylosowane do umorzenia w ciągu pierwszych 10 lat trwania pożyczki, podlegają wykupowi z nadpłatą 20 proc., wylosowane zaś w latach następnych — z nadpłatą 15 procent ponad ich wartość imienną, z tem, że w odniesieniu do nadpłat czas trwania pożyczki liczy się od dnia 15 maja 1937 roku.

Spłata kapitału pożyczki oraz wypłata odsetek i nadpłat nastąpi w złotych według równowartości 900/5332 grama czystego złota za jednego złotego w złocie. Kapitał i odsetki oraz nadpłaty płatne są w kasach urzędów skarbowych, w Banku Polskim, Banku Gospodarstwa Krajowego, Pocztowej Kasie Oszczędności i ich oddziałach.

Obligacje pożyczki ulegają przedawnieniu po upływie lat 20 od dnia, w którym stały się one płatnemi naskutek wylosowania ich do umorzenia, kupony zaś obligacyj — po upływie lat 5 od dnia ich płatności.

WARUNKI KONWERSJI.

Na obligacje 4 proc. Pożyczki Konsolidacyjnej będą z tytułu konwersji wymieniane obligacje państwowych pożyczek wewnętrznych w stosunku 100 za 100 wartości imiennej z zachowaniem przepisów poniższych: Do wymiany przyjmuje się obligacje: 1) 5 proc. Państwowej Renty Ziemskiej, serji 1 z kuponem, płatnym 1 czerwca 1936 r., 2) 5 i pół proc. Pożyczki Budowlanej, serji 2 z kuponem, płatnym 15-go września 1936 r., 3) 5 proc. Państwowej Renty Wieczystej, serji 1 z kuponem, płatnym 15 grudnia 1936 r., 4) 4 proc. Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej, 3 proc. Premjowej Pożyczki Budowlanej serji 1 i 6 proc. Pożyczki Inwestycyjnej — bez żadnych kuponów, 5) 6 proc. Po-

życzki Narodowej ze wszystkiemi płatnemi po dniu 15 stycznia 1936 r. kuponami poczynając od kuponu, płatnego 1 lipca 1936 r., i tylko od pierwonabywców tych obligacyj, oraz od osób, które otrzymały te obligacje na zasadzie przelewu w myśl obowiązujących przepisów o obrocie obligacjami tej pożyczki.

Obligacje 6 proc. Pożyczki Narodowej bez kuponu, płatnego 1 lipca 1936 r., lecz ze wszystkiemi kuponami dalszemi, oraz obligacje 5 proc. Państwowej Renty Ziemskiej serji 1 bez kuponu, płatnego 1 czerwca 1936 r., będą również przyjęte do wymiany, z tem jednak, że z tytułu konwersji zostaną za nie wydane obligacje 4 proc. Pożyczki Konsolidacyjnej bez pierwszych dwóch kuponów, płatnych 15 lipca i 15 listopada 1936 r.

Czas trwania wymiany (konwersji) ustala się na 10 miesięcy od dnia 15 lipca 1936 r. do dnia 15 maja 1937 r., konwersje przeprowadzają kasy urzędów skarbowych, Bank Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego, Pocztowa Kasa Oszczędności, Państwowy Bank Rolny i ich oddziały oraz inne placówki, upoważnione do tego przez ministra Skarbu.

Omawiane rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia.

Do rozporządzenia dołączony został plan umorzenia 4 proc. Pożyczki Konsolidacyjnej.

Nowe ulgi w zakresie ubezpieczeń społecznych.

W N-rze 3 „Dziennika Ustaw“ ukazały się dwa dekrety Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14-go stycznia 1936 r., odnoszące się do dziedziny ubezpieczeń społecznych, mianowicie w pozycji 24 — dekret „o czasowem obniżeniu składek za ubezpieczenie emerytalne robotników i pracowników umysłowych oraz za ubezpieczenie od wypadków i chorób zawodowych“, a w pozycji 25 — dekret „o zmianie art. 36 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia“.

Obniżka składek w ubezpieczeniu emerytalnem.

Na okres od dnia 1. lutego 1936 r. do dnia 31-go grudnia 1937 r. wprowadzono obniżkę składek w ubezpieczeniu emerytalnem robotników o 1 proc., a w ubezpieczeniu emerytalnem pracowników umysłowych o 1.5 proc. policzalnych do ubezpieczenia zarobków oraz upoważniono ministra opieki społecznej do obniżenia za tenże okres czasu składek w ubezpieczeniu wypadkowem w stosunku do wszystkich lub poszczególnych grup pracodawców.

Nowe składki wynoszą — a) w ubezpieczeniu robotników, zatrudnionych w górnictwie i hutnictwie: składka ubezpieczonego 2.9 proc., składka pracodawcy 1.9 proc., b) w ubezpieczeniu pozostałych robotników: składka pracodawcy 1.6 proc., składka ubezpieczonego 2.6 proc.

W ubezpieczeniu emerytalnem pracowników umysłowych nowe składki wynoszą:

przy wynagrodzeniu miesięcznem wynoszącym		Składka		
ponad zł	do zł włącznie	pracodawcy	upezpieczonego	razem
60	400	4,1%	2,4%	6,5%
400	800	3,2%	3,2%	6,5%
800		2,5%	4,0%	6,5%

Jeśli chodzi o ubezpieczenie wypadkowe, obni-

żenie liczby taryfowej nastąpi w drodze rozporządzenia Ministra Opieki społecznej.

Efekt finansowy obniżenia ciężaru składkowego szacuje się na około 30 miljonów zł. (dla pracodawców 15 milj. zł. i tyleż dla ubezpieczonych), z czego w ubezpieczeniu emerytalnem robotników — 13.25 miljonów zł. w ubezpieczeniu emerytalnem pracowników umysłowych ponad 13 milj. zł. i w ubezpieczeniu wypadkowem prawdopodobnie około 3.6 milj. złotych.

Ulgi w ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Dekret o zmianie art. 36 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia obniża odsetki zwłoki od nieuiszczonych w terminie płatności wkładek zakładów pracy z 2 proc. na 0.75 proc. miesięcznie oraz roszczenia uprawnienia dyrektora Funduszu Pracy, upoważniając go: a) do odraczania lub rozkładania na raty zaległych wkładek (również co do części potrąconej z zarobków robotnika) oraz b) do obniżania do 0.5 proc. miesięcznie odsetek przypadających od zaległości.

Obniżka odsetek do 0.75 proc. miesięcznie będzie stosowana od najbliższego terminu płatności wkładek, t. j. od 26 stycznia b. r. w stosunku do zakładów górniczo-hutniczych i od dnia 21 stycznia 1936 r. w stosunku do zakładów pracy. (Dla uniknięcia nieporozumień, zaznaczamy, że ubezpieczenie na wypadek bezrobocia pracowników umysłowych pozostaje bez zmian).

Sklepiki szkolne rujnują cały handel detaliczny.

Onegdaj w Łodzi odbyło się zebranie związku kupców materjałów piśmiennych.

Przewodniczący złożył sprawozdanie z dotychczasowej działalności związku, podkreślając wzmożoną jego działalność w walce o zniesienie sklepików szkolnych, które doprowadzają do ruiny detaliczne sklepy materjałów piśmiennych. Do wszystkich stowarzyszeń branży piśmiennej w całej Polsce zostały wysłane odpisy memorjału złożonego izbie przemysłowo-handlowej w powyższej sprawie oraz propozycja współpracy stowarzyszeń prowincjonalnych branży piśmiennej ze związkiem łódzkim.

Należy zaznaczyć, że do związku łódzkiego z kilku miast Polski napłynęły już przedtem zawiadomienia, iż akcja przeciwko sklepikom szkolnym została tam również już podjęta. Przedstawiciele związku kupców matrejałów piśmiennych zwrócili się do izby przemysłowo-handlowej z prośbą o przyspieszenie rozpatrzenia ich memorjału. W odpowiedzi oświadczono delegacji, że sprawa ta została przekazana do związku

izb przemysłowo-handlowych w Warszawie.

Delegacja związku kupców materjałów piśmiennych zwróciła się również do starostwa z prośbą, aby władze zezwoliły na otwieranie sklepów materjałów piśmiennych o godzinie 7 zrana, a to celem umożliwienia uczniom zaopatrzenia się w potrzebne materjały piśmienne przed pójściem do szkoły. Delegacja związku konferowała wreszcie również z hurtownikami branży papierniczej,, żądając od nich, aby nie sprzedawali — jak to się ostatnio zdarza — konsumentom towaru po tej samej cenie, jak kupcom detalistom, gdyż podważa to zupełnie egzystencję sklepów materjałów piśmiennych.

Kronika.

ŚWIADECTWA POCHODZENIA DLA TOWARÓW WYSYŁANYCH DO PALESTYNY PRZEZ PORTY WŁOSKIE.

Izba przemysłowo - handlowa w Krakowie przypomina, że władze celne palestyńskie zarządziły w związku z wprowadzeniem sankcyjnych zakazów przywozu z Włoch dołączanie świadectw pochodzenia do wszelkich transportów towarów polskich, wysyłanych do Palestyny przez Włochy. Świadectwo pochodzenia winno być sporządzone w języku angielskim, poświadczone przez Izbę przemysłowo - handlwą i przesłane do Palestyny, tak, by razem z fakturą mogło być przedłożone Urzędowi celnemu. Świadectwo to winno stwierdzać, że towary są polskiego pochodzenia, oraz że zostają wysyłane bezpośrednio przez polskiego eksportera palestyńskiemu odbiorcy. W innych wypadkach, to znaczy, gdy towary polskie przesyłane są do Palestyny, nie przez Włochy, świadectwa pochodzenia — jak dotychczas — nie będą wymagane.

OBNIŻKA CEN SPRZEDAŻNYCH SPIRYTUSU NA CELE NIEKONSUMCYJNE.

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z 31 stycznia 1936 roku ogłoszonem w Dz. Ustaw Nr 11 z 15-go lutego b. r., pod poz. 110 ustalono następujące ceny spirytusu dla celów przemysłowych:

Za spirytus surowy lub spirytusy rektyfikowane poślednich gatunków do wyrobu octu zł. 1.20.

Za spirytus do wyrobu: eteru, politur, lakierów, syntentycznych środków leczniczych, preparatów organoterapeutycznych, stabilizacji ziół, materjałów wybuchowych i na wszelkie inne cele przemysłowe z wyłączeniem przemysłów artykułów spożywczych, oraz za spirytus skażony na cele dezynfekcyjne dla zakładów leczniczych (szpitali, ambulatorjów, klinik, sanatorjów i t. p.).

1) Za rektyfikat I gatunku lub spirytus odwodniony zł. 0.90.

2) Za spirytus surowy lub spirytus rektyfikowany pośledních gatunków zł. 0.80.

Do celów napędowych łącznie ze środkiem skażającym:

1) Za rektyfikat I-go gatunku lub spirytus odwodniony zł. 0.45.

2) Za spirytus surowy lub spirytusy rektyfikowane poślednich gatunków zł. 0.33.

Ze denaturat w detalu:

a) o mocy 92° łącznie z butelką:

1 litr: 0.95 zł., 0.75 litra 0.75 zł., 0.5 litra 0.55 zł.;

b) o mocy 92° w blaszankach (bez wartości opakowania) 0.75 zł. za litr.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 15 lutego 1936 roku.

Uwaga wyjeżdżający do Wiednia!

Zwracamy uwagę wyjeżdżającym na Targi Wiosenne do Wiednia, że oficjalna wycieczka członków Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców wyjeżdża z Krakowa dnia 10 marca br.

Dla uczestników naszej wycieczki uzyskaliśmy następujące ulgi:

1) Osoby zamieszkałe w Krakowie nie muszą dostarczyć zezwoleń Starostwa (które kosztuje zł 11·-).

2) **Bezpłatnie** dostarczamy „karty uczestnictwa na Targi Wiedeńskie“ (kosztuje zł 8·-).

3) Każdy uczestnik korzysta z 33% zniżek dojazdowych na kolejach polskich.

4) Kompletna cena uczestnictwa wynosi zł. 95·— Zgłoszenia przyjmuje do dnia 8. bm. Sekretarjat Krak. Stowarzyszenia Kupców, Kraków, Grodzka 43 oraz P. B. P. Union Lloyd, Kraków, ul. Szpitalna 36, telefon 181-81.

Wycieczka wyjeżdża w specjalnie zarezerwowanych wagonach pod opieką przewodnika przez cały czas podróży.

Zastępstwa do oddania.

Poszukuje się reflektantów na objęcie zastępstwa firmy angielskiej, eksportującej artykuły sportowe.

Zgłoszenia **pisemne** do administracji „Przeglądu Kupieckiego“ L. 851/36/K.

Poszukuje się reflektantów na nabycie większej ilości hamaków konopnych oraz materacyków używanych.

Zgłoszenia tylko pisemne do administracji „Przeglądu Kupieckiego„ L: 2683/36/kat.

Poszukuje się reflektantów na objęcie zastępstwa lub przywozu na własny rachunek duńskich t. zw. „Korksteinplatten“, które mogą być zastosowane jako izolacje w chłodniach i mleczarniach oraz sprzedaży modelu duńskiego powielacza Rex-Rotary, firmy Zeuthen i Agard, Toldbodwej 6. A. Kopenhagen na tut. okręg.

Zgłoszenia tylko pisemne do administracji „Przeglądu Kupieckiego“ L: 3991/36/Kat.

a bilans zamknięcia sporządzony w sposób prawidłowy, t. zn. że przyczyną późniejszego sporządzenia bilansu nie były braki w księgowaniu bieżących wpisów, ani brak zamknięcia poszczególnych rachunków, to przepisy ustawy o państwowym podatku przemysłowym, a zwłaszcza art. 89 nie stoją na przeszkodzie ponownemu zbadaniu ksiąg i uznaniu ich za prawidłowe.

Niewpisanie zatem inwentarza do osobnej księgi i brak bilansu zamknięcia są wprawdzie uchybieniami w zakresie formalnej prawidłowości ksiąg, lecz nie mają cechy uchybienia, którego nie możnaby usunąć, albowiem nie wiążą się one bezpośrednio z zagadnieniem prawidłowości bieżących wpisów do ksiąg.

Ponieważ władza wyszła z odmiennego błędnego zapatrywania prawnego, przeto Najwyższy Trybunał Admin. orzekł uchylenie zaskarżonych orzeczeń.

Orzecznictwo sądowe.

Samo zawiadomienie o zmianie przedsiębiorcy bez uzyskania odpowiedniej adnotacji na świadectwie przemysłowem nie uprawnia do prowadzenia przedsiębiorstwa na zasadzie tego świadectwa (Izba karna S. N. z 26. IX. 1935, 3 K. 1022/35).

ZWOLNIENIE OD ZEZNANIA DO PODATKU OBROTOWEGO. Pobieranie przy sprzedaży artykułów monopolowych scalonego podatku od obrotu przez wymierzanie go od całkowitej sumy prowizji udzielanej przy sprzedaży tych artykułów, zwalnia przedsiębiorstwo od podatku od obrotu odnośnie do tych artykułów i składanie w tym wypadku zeznań o obrocie jest tem samem zbędne (Izba karna S. N. 1. IV. 1935, 2 K. 122/35).

DETALICZNA SPRZEDAŻ PRODUKTÓW WŁASNEGO WYROBU. Stosownie do art. 14 ustawy o podatku przemysłowym detajliczna i drobna sprzedaż produktów własnego wyrobu nie stanowi oddzielnego przedsiębiorstwa, o ile dokonywana jest w tym lokalu, gdzie mieści się zakład przemysłowy, inaczej oba stanowią dwa odrębne przedsiębiorstwa wymagające zaopatrzenia ich w szyldy (Izba karna S. N. z 4. X. 1935, 2 K. 1117/35).

WYDATEK POTRĄCALNY. Koszty zalesienia gruntu poleśnego w ramach prawidłowej gospodarki leśnej stanowią wydatek potrącalny niezależnie od zmiany w osobie właściciela gruntu (N. T. A. z 30. IX. 1935, l. rej. 4934/32).

NIEPOTRĄCALNE WYDATKI NA INWESTYCJE. Wydatki na wymianę części składowych, uzupełnienie lub ulepszenie objektów całkowicie zamortyzowanych stanowią niepotrącalne wydatki na inwestycje (N. T. A. z 30. X. 1935, l. rej. 8895/32).

DOCHODEM Z BUDYNKU jest rzeczywiście osiągnięty w miarodajnym okresie czysty czynsz z najmu bez względu na to, za jaki okres czynsz ten został przez najmobiorcę najmodawcy wypłacony (N. T. A. z 9. X. 1935, l. rej. 6458/34).

PODSTAWA OBLICZENIA PODATKU OD UPOSAŻEŃ. Użyte w ustawie o podatku dochodowym określenie „w stosunku rocznym“ nie uzasadnia mnożenia kwoty miesięcznej wypłaty przez 12, jeżeli umówione roczne wynagrodzenie płatne jest w mniejszej ilości rat miesięcznych (N. T. A. z 30. X. 1935, l. rej. 10500/32).

ZWROT OPŁATY STEMPLOWEJ. Sąd nie jest właściwy do orzekania o zwrocie opłaty stemplowej wpłaconej przez nabywcę nieruchomości z licytacji do kasy sądu w razie unieważnienia następnie licytacji (Orzeczenie I. C. S. N. z 4. I. 1935, C. I. 1478/34).

WARTOŚĆ POŻYCZKI MIEJSKIEGO TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO przyjętej do zapłaty przez nabywcę nieruchomości określa się do wymiaru opłaty stemplowej od przeniesienia własności tejże nieruchomości w jej wartości nominalnej (N. T. A. z 16. X. 1935, l. rej. 8885/33).

OBOWIĄZEK UISZCZENIA OPŁATY OD PISM stwierdzających wykonanie umowy o świadczenie usług ciąży na wystawcy pisma bez względu na to czy jest nim osoba, która się do usług zobowiązała, czy też osoba, która z usług korzystała (N. T. A. z 9. X. 1935, l. rej. 3801/33).

DOROCZNE POSIEDZENIE
Rady Komunalnej Kasy Oszczędności
Powiatu Krakowskiego
w Krakowie, ul. Pijarska L. 1.

W dniu 13 lutego 1936 r. w sali obrad K. K. O. Powiatu Krakowskiego odbyło się posiedzenie Rady Kasy pod przewodnictwem Prezesa Rady Kasy Dra **Władysława Wnęka**, na którem głównym punktem porządku obrad było sprawozdanie Dyrekcji z zamknięcia rachunków za rok 1935.

Szczegółowe i obszerne sprawozdanie wygłosił Dyrektor Zarządzający **Stanisław Kochanowski.**

Tak ze sprawozdania Dyrekcji, jak i z bilansu wynika, że **rok 1935 był dalszym etapem rozwoju wszystkich agend instytucji.**

Mimo trudności z jakiemi walczy jeszcze ciągle życie gospodarcze kraju, obroty we wszystkich działach instytucji wzrosły. **Wzmógł się ruch i krąg osób korzystających z usług instytucji.**

Główny dział pracy K. K. O. — dział wkładów oszczędnościowych rozwijał się, osiągając **stan wkładów na 31. XII. 1935 r. zł. 27,781.792.81.**

Wzrosły więc wkłady w roku sprawozdawczym **o zł. 1.940.864.35.**

Ilość książeczek oszczędnościowych: **31.612** (wzrost o 1.725)

Obrót w dziale wkładów: **Zł. 47,427.067.97** (w r. zeszłym Zł. 37,811.419·81)

W dziale wkładów załatwiono stron: **67.580** (w r. zeszłym 58.090)

Obrót w dziale rachunków bieżących: **Zł. 11,803.656·18** (w r. zeszłym Zł. 11,538.017·37)

Suma udzielonych kredytów: **Zł. 23,075.290·06** (w r. zeszłym Zł. 21,770.905·96)

Fundusze rezerwowe: **Zł 3,221.794·46** (w r. zeszłym Zł. 2,803.120·43)

Fundusz emerytalny: **Zł 1,755.588·75** (w r. zeszłym Zł. 1,714.336·74)

Obrót ogólny: **Zł 252,179.519·65** (w r. zeszłym Zł. 220,032.593·57)

Suma bilansowa: **Zł. 36,204.032·51** (w r. zeszłym Zł. 32,175.579·23

Zysk z roku sprawozdawczego: **Zł 238.802·99.**

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. Samuel Kurzman.
Drukarnia Józefa Fischera, Kraków Grodzka 62. Telefon 104-12.